

VOIESCE SI VEI PUTÈ.

	Capi.	Distr.
Pe anu —	leu 128	— 152.
Pe şese luni —	“ 64	— 76.
Pe trei luni —	“ 52	— 38.
Pe uă lună —	“ 11	— 10.
Unu exemplar 24. par.		
Pentru Paris pe trimestru fr. 20 —		
l'entru Austria , for. 10 v.a.		

ROMANULU.

Redacțiunea, Strada Fortunei (Caimata) No. 15.

— Articlele trămisse și nepublicate se voră arde. — Gerante responsabilă ANGHELU IONESCU.

REVISTA POLITICĂ.

BUCURESCI 2 Martisoru

Diariul Independent Belgică, de la 6 Martisor, spune că s'a respuns la nota lui Aali pașa, în privința averilor monastiresc, că s'a crezut, în interesul public, a se supstitui acțiunea regulată a guvernului pasiunii glotelor.

„Încă de la 9 Ianuariu trecut, d. Drouyn de Lhuys aprobăt, printr-o circulară, celu pucinu în principiu, secularisarea monastirilor închinate, cu uă despăgubire din partea Statului român. Cele dupe urmă sciri „venite de la London pară a areta că cestiuene este aproape d'a se deslegă în condițiunile acestea.”

Înțelegem respunsul datu de guvernul nostru și luăm actu spre a se sci de toți că'n sfîrșitul, s'a înțelesu și la noi, chiaru în locurile înalte, că nu este, că nu pote fi tare unu guvern de cătu cându opiniunea publică se manifestă și-l împinge 'nainte; și luându actu d'acesta bine-făcătorie înțelegere, lumină, avemă dreptul a speră că în viitoru guvernele noastre nu voră păl lucra afară din națiune, și nu voră mai opri manifestările națiunii, singurele prin care debândiră totu ce avemă mai bunu în Convenție, și în urmă unirea și consumarea chiară a Englithei d'a recunoșce ca faptu implinitu d'a se reîntorce națiunii averile ei ce muscalit le daseră în domnia călugărilor muscaliști.

Nu putemă insuma mai bine starea spiritelor în lumea civilisată, ca prin următoriele linie din Diariul La France de la 7 Martisor.

„Preșința, în Paris, a viitorului imperatru alu Mexicului, călătoria la London a regelui Belgiei, punerea în stare de asediu a Galiciei, mișcările armatei rusești, urmarea operărilor militare în Iutland, pregătirile ce s'anunță din ambele părți ale lui Mincio, (adică s'ale Austriei s'ele Italiei) tōte aceste fapte, private în parte său impreună, au însemnatatea loră și dau situația uă fisionomia ciudău aprinsă.

Să dacă vomu mai adăoga că tōte corespondințele din Paris ale Independenței, scriu din nou că „corantele roșbelice eră a triumfatu în lumea politică și financiară, și că eră se susține că se lucrăză forte la uă înțelegere intimă între Englithea și Francia. Vomu avă scurtă dară deplină sciștă despre starea de oță a luerurilor.

Adunarea, intrininduse astă-dăi în secțiuni unite uă procesu la alegerea membrilor curții de conturi ne fiindu dd. deputați pregătiști și înțelesu, să a-mănatu acăstă lucrare pe Vinerea viitorie.

Măne, Marți, va fi ședință publică în care se va desbate și termina legea de contabilitate, afară numai dacă guvernul nu va lăsa se se închiidă măne Adunarea, căci se sfîrșiasce termenul d'uă lună pentru care a fostu prelungită. Acesta înse este, nu dicem peste putină, căci la noi se potu tōte, dară este de neoreduță; guvernul a promisă legă pe caru nu le-a datu încă Adunările; suntă legă de vielă pentru tōră, lucrare în secțiuni, dară ne votă încă; curtea de conturi nu este

alăsă, bugetele nu suntă votate, tēra ascăptă, puterile străine să disu că suntemu în an-archia, deci ministeriul de sicură măne va prelungi adunarea celu mai puținu păna la 3 Aprilie.

C. A. R.

— Wiene. Sciri din Galicia spună că în totă starea de asediare, domnește uă mare frâmentare. La Lemberg se găsesc afișate pe uilte ordine a le Comitatului Național polon.

Guvernul deminte formale scomotole ce i s'a tribue în intențione agrisive contra Italiei. Se concentra înadeveru oscile numeroșe în Tirol și în provinciile vecine a le Italiei, dară numai cu scopul de apărare.

Mitulul guvernă austriacu cumu este de bănuțu pe nedreptă. Ore cându se întinde meșeu în intru otarelor nōstre n'o facu totu cu scopu d'a se apără ca nu cumva se mergemă noi se-i cotropimă prejupre sale otare?

— London, 7 Martie, noptea. În ședința de astă-dăi a Camerei Comunilor Comitele Derby a anunțat că va face măne uă propunere atingătoare de alte infăcișări relative la corespondența daneze, fără a provoca uă discuție. D. d'Israeli dice că doresc informări asupra invaziunii în Iutland și cere ca guvernul să se pronunțe opinionea sa supra acestui faptă. Lordul Palmerston respondă: Informările primite suntă contradicțorie, d'acea-a nu pote da uă respunsă pozitivă. Motivele invaziunii suntă de natură strategică și măsuri de represalie pentru corăbie capture. In cea-a ce s'atinge de opinionea guvernului, nu pote de cătu a repeta, că, în privința dispozițiunii Danemarcei d'a cede, totu campania pare de prisosu, și prin urmare invaziunea în Iutland uă agravare a nedreptă. Puterile mari germane cunoscă acăstă opinione a Englithei și nu este trebuință a li se mai face din nou cunoscătă. — La uă interpellare a domnului Dalglisch, responde Lordul Palmerston: Confederația germană a fostu invitată la cee d'antearu propusă conferință, eră nu la conferință fără închiderea unu armisticu, fiindu că Englithea a votat mai 'nainte să stepe respunsul Danemarcei.

— Paris, 8 Martie. Monitorul de astă-dăi anunță: Dupa ce Imperatul a acceptat înșarcinarea de judecător arbitru în cestiuene canalului de la Suez, a numită uă comisie de cinci membri, care este înșarcinată a examina cestiuene în litigiu.

— Berlin, 7 Martie. Gazeta Crucii de astă-dăi publică uă scrisoriă de la Parisul care anunță, că negociațiunile atingătoare de conferință suntă suspendate. Cabinetul daneză a declarată din nou guvernului francez, că este otărtău a nu intra în nici unu felu de negociații ale caroră basi ar fi unione personale. Danemarca preferă a perde ducaturile prin siluete armată, așteptându că nisice imprejurări posterioare favorabili îi voru permite recăștigarea loră. În cercu official parisiană nu mai crede nimeni la posibilitatea unui compromis. Lucrurile suntă prea incurate și Francia nu va pută evita d'a se amestecă.

— Stockholm, 7 Martie. Uă mare adunare poporariă, care s'a ținutu ieră, a invitată pe guvernău a veni în ajutorul Danemarcei. — Messina, 7 Martie. Nuvele de la Atena vorbescă de modificării în ministeriu și de turburări cari ar fi isbucnită la universitate, într studiu.

BULETINUL PARLAMENTARIU.

Sedința de la 28 Februarie.

La ocașia cererii de congedie din partea domnitoru Jora și Cracte, domnul Costaforu luă cuvântul și a retinutu situația Adunării, întrăbă: ce ne facemă noi acordăndu congedie? Nu ne punemă în poziție de a nu mai pută ține sedințe? Propunerea de a se ține sedințe cu majoritate de 40 deputați nu s'a primită; prin urmare, nu ne romane alta de cătu se se aplică regulamentul. Congediele cerute s'a incuviințat și s'a datu cetire unei alte propunere ca complectul Adunării se fiă de 55 membri.

Adunarea a ascultată citirea petiționii d. P. Ianovencu care, pentru mai multe considerante, cere ca Adunarea se fise condițiunile drumului de feru de dincőce de Milcov, se așează maximum de garanție ce ofere capitalul și se deschisă unu concurs. Adunarea otărându a se trămite acăstă petiționă-propunere la comisiunea drumului de feru ieră de cunoscință de la d. Plagino că comisiunea drumului de feru a avută în vedere astă-felu de idee și cercetăndu-le nu a găsitu de cuvintă a se opri la dănsene, și așa a continuat cercetarea concesiunilor ce i s'a presintat și s'a terminată lucrarea sa. Asceptămă și noi, din punctul său de rectificare budgetelor; căci prin aceste se neutraliză totu ce are de defectuosu atău art. 3 cătă și art. 5.

În zadară d. Costaforu a combatulă acescătu alu 6 articlu propusă de minister, în zadară a arestată dificultățile de a se vota unu bugetu normală și unu altul rectificativu, în zadară a declarată că comisiunea l'a respinsu. Adunarea, vedându uă diferență pentru dănsa și afișându că asemene articolu se astă și în legea Franței, l'a priimută.

Articolu 7 că nici unu impositu nu pote fi așeazătă nici implită daca nu este votată de Adunare și sanctionată de Domnul s'a priimută fără discuție. Asemenea s'a priimută și art. 8 ca implitivu impositul se votăsă numai pe unu anu. Articolu 9 s'a suprimată fiindu coprinșu în articulul 12. La art. 9 alu comisiunii de a se determină modul și mijloacele implitivu veniturilor conformă legilor s'a adaosu cuventul „și a regulelor“. La articulul 10 care obligă pe comptabilii a da recepția cu talonu pentru ori ce verșumentu, s'a adaosu ca în recepția se se înscrise și natura moneșilor. Asupra acestui articolu d. ministru de finanțe a datu esplicare cumu este se fiă recepția dicendu că sușa este alcătuță din trei părți: sușă, talonu și recipisa, și a arestată necesitatea viseră și a tăierii recipis. Adunarea a respinsu amendamentul d. Steriadi și a priimută articolul comisiunii susținută și de ministeriu.

Fondurile se străngă în conta tezaurului publicu (art. 11) de către unu comptabile (art. 12). Funcțiunile de ordonatoru și de administratoru suntă necompatibile cu funcțiunea de comptabile (art. 13), care nu pote executa altă industrie sau comerțu (art. 14), nici a lăsă parte la antreprisele de lucrări publice (art. 15). Pentru a fi comptabilu se cere cauțiune (art. 16.) Tesauroiu are privilegiul asupra avelei comptabilului (art. 17.) Comptabilul este responsabilu de implitivu impositelor (art. 18.) Comptabilul nu pote fi discarcătu de vre o lipsă din banii statului de cătu în casuri de forse majore bine constatare (art. 19.) Suntă oprite străngerii de dări neautorizate de legile de finance (art. 20.)

Art. 21 dice că legea anuale de finanțe deschide credite și căruil ministeru pentru cheltuielile prevedute prin bugetu, prin urmare (art. 22) ministerii nu potu nici chiaru subtă a loru respundere cheltui, nici contracta indatoririi de cheltuielile peste creditele deschise fie căruil din ei. D. ministru de finanțe stăruște a se scoate afară părticula chiaru din acestu articolu, înse adunarea, voindu a lovi și pe cel ce voră secunda astăfelul de lucruri nelegali, s'a măștătă, și așa nici ministerul de finanțe nu pote (art. 23) nici chiaru suptă a sa respundere a autoriza plăti covîșitorie creditelor deschise și căruil ministeru. Ministerii nu potu cresce sumă credi-

teloră afectate cheltuielilor respective (art. 24.) Creditele anulate potu fi redeschise, în cursul exercițiului, pentru trebuințele la care erau afectate.

In fine sosirămă și la art. 25 relativ la creditele suplementare, care sternează discuțione orăgișe și îndelungată. Era a se otări dacă ministrul potu se-și deschide credite suplementare prin ordinanțe domnesci. Comisiunea cerea a fi acăstă facultate năștătă, înse d. Al. G. Golescu susține ca se o năștătă, și în acestu înțelesu prezintă unu amendamentu pe care comisiunea îl respinsese și d. Costaforu îl combătea. D. Costaforu începe prin a spune motivele pentru care nu priimesc amendamentul d. Al. G. Golescu dicindu că de și Adunarea ar voi se năștătă guvernul, înse ea nu pote, căci dacă fondurile votate nu ajungă, ce trebuie se facă guvernul? Se lasă serviciul nefăcutu, lucrul ne isprăvită? Nu. Așa dară facultatea deschideril creditelor suplementare se deschide pentru serviciile votate de Adunare, pentru serviciile acale pentru acărora sevărșire nu se ajungă fondurile votate; căndu creditele străordinare se deschide pentru serviciile votate de Adunare și pentru serviciile neincuviințate de Adunare și pentru care nu s'a prevedută, nu s'a alocă nici unu fond. Insistându asupra marginirii creditelor suplementare propuse amendamentul se po care îl reproducemă aici subliniandu-lu în testul articulul 25, care este următoru: căndu creditele deschise de legea anuale de finanțe nu ajungă a acoperi serviciile la care suntă afectate, Domnul, după cererea ministrilor respectivi, pote se le deschide credite suplementare, prin ordinanțe domnesci, din fondurile străordinare prevedute de Adunare și în marginile prevedute de legi.

D. ministru de finanțe vorbescă asupra acestui, espunđu starea actuală a sciințelor financiare și conchidăndu în contra indicărilor sciinței și în favorul ideei comisiunel. S'a anulată, disa „a se năștătă guvernul“, dară nici vîrimentele nici credite nu lău putută năștătă. Numai cu buna credință a guvernului pe de uă parte și cu controlul și ecitatea Adunării se poate ajunge la unu scop. Si că sistemul creditelor suplementare și străordinare este celu mai bunu din tōte cāte s'a experimentat în Franția.

D. ministru de finanțe vorbescă asupra acestui, espunđu starea actuală a sciințelor financiare și conchidăndu în contra indicărilor sciinței și în favorul ideei comisiunel. S'a anulată, disa „a se năștătă guvernul“, dară nici vîrimentele nici credite nu lău putută năștătă. Numai cu buna credință a guvernului pe de uă parte și cu controlul și ecitatea Adunării se poate ajunge la unu scop. Si că sistemul creditelor suplementare și străordinare este celu mai bunu din tōte cāte s'a experimentat în Franția.

D. Vernescu susține acăstă teoriă și dice că nu înțelege marginile ce voimă se punemă guvernului. D. Al. G. Golescu întrebă: de ce votăm unu buget? ca se năștătă guvernul, respunde, și în serviciile votate și în sumele votale. Ministerile, ca și Adunarea, suntă supuse a nu putea prevede tōte serviciile și tōte sumele. Serviciile neprevădute potu se fie și mari și mici. Avem datoria ca se le punemă uă margine. În sistemul englezesc totul este năștătă nu cuprindă nici unu casă pentru cele neprevădute, înse lasă totă respunderea asupra ministrilor. Acăstă respundere este

un fré la tóte cheltuele de fanta-sia a guvernului. Sistemul englez nu se poate aplica, adică a voită se dică d. Golescu că este forte rigurosă și nu este priimitt de guvern, sistemul francese asemenea nu se poate aplica, fiind că s'a dovedit defectuos. Ce se facem dar? Se priimim și în viitoru sistemul nostru cel din trecut, care nu este de tot reu, fiind că cu deșul pune margini folositórie guvernului.

D. prim-ministrul cere ca Adunarea se facă u legătatea de acțiune a guvernului cu drepturile Camerei de a controla bani publici, și fiind că d. Golescu a criticat și sistemul francesc și cel englez, apoi întrebă la cel regulamentar se ne oprim? Dar, la acelui, într că se va întârdia admitea sistemul englez care este cel mai bun din tóte. D. prim-ministrul dice că propunerea d. Golescu pune în neputință ori ce guvern. Cernu ierăciune d. prim-ministrul a spus că se amăgeste; fiind că d. Golescu lasă guvernului totă latitudinea rezonabile de acțiune.

D. Dimitrie Ghica susține marginea propusă de d. Al. G. Golescu, domnii Al. Catargiu, Vernescu, Costafor, păna și N. Crețulescu o combată. Acestu din urmă dice că este mai bine se nu se mărginescă guvernului. Scim că i-a venit bine dumisale a administra financele țerei fără nici u margină; îns tocmai faptele dumisale sunt acele care au indemnitate pe tota lumea a cere mărginirea guvernului în creditele deschise de Adunare și pentru serviciile prevedute de d. Acesta s'a și făcut astă de Adunare care a votat cu o mare majoritate articolul 25 amendantul de d. Al. G. Golescu. Mâne, Sambătă, continuarea discuției.

I. I.

Adunarea Electivă a ROMANIEI.

Sedința de la 26 Februarie 1864.

Legea de Contabilitate.

(Art. 5. Se nu se imprimă împose fară votul Adunării).

D. General Florescu. D-le Președinte, dacă nu voi se aveți în astă Adunare discuții veninose, nu permiti personalitățile.

D. Președinte. D. Dim. Ghica este rugat să nu facă personalitățile.

D. Dim. Ghica. Pe cătă timp nu dică nici u necuvintă, nici unu cuvintă care se nu fiă parlamentarii, nu permitt d-lui Florescu a me interrumpe.

D. General Florescu. Numai bioul este competente a nu-mi permite.

D. Dim. Ghica. Dică dar, acelor domni, cari susțin că națiunea va suferi ca voia ei se fie desprezuită, că se înșelă. E u am totă increderea în națiune și nu cred că ea va fi atât de mărsăvă în cătă se sufere una ca acela; amă increderea și în puterea executivă, că nu va perpetua unu asemenea joc.

D. Vernescu, prin teoria ce emise, voiesce se derème basea chiaru a regimului parlamentar, elementul celu mai eficace spre a păstra adeverata armonie între puterile Statului: votul de neincredere.

Aci stă totu mecanismul regimului parlamentar. Daca unu votul alu puterii legiuitorie se nimicesce, atunci vine cestiunea bugetului și camera, prin mijloc material, ca se dică așa, obligă pe guvern și tine sămă de acelă votu. D. Vernescu, ne dice se desființă astă putere a Camerei.

Atunci nu mai remane nimic din regimul parlamentar, atunci nu scu pentru ce statele constituționale mai așa Cameră, căndă voturile ei ar fi-

sate la buna placere a puterii executive de a le călca în picioare ori căndă va voi.

Aș vedută, d-lorū, acum de cunđu în Anglia, unde regimul constituțional e în cătă puterea sa, că cu ocasiunea cestiunii Schleswigului s'a făcută propunere a nu se acorda bugetul, și negreșită că daca guvernul n'ar fi avută increderea majorității nu i s'a fi datu.

D. Președinte alu Consiliului. Numai de bugetul marinei a foltă vorba.

D. D. Ghica. Fie! numai alu marinei; daru nu mai pucinu din acela se dovedește că refuzul bugetului este mijlocul ce se întrebunțeșă în tóte statele constituționale, spre a obliga pe guvern și tine sămă de opinionea majorității Camerei. E de priosu, cred, a mai insistă asupra necestății unu asemenea principiu și a căuta se mai demonstrează că, priimindu-se opinionea minorității comisiunii noastre, aru si totu una cu a desființa guvernului Constituțional și a pune în locu unu ce mai reu și de cătă guvernul absolut, căci pe de o parte amă ave puterea legiuitorie cu unu drept ilusor de control asupra guvernului și de privighere asupra păzirii legilor; ear pe de alta, puterea executivă, lăsată în deplină libertate, a nu tine cea mai mică socotă de voini Adunării. Înțelegem forte bine, domnilorū, că o asemenea stare de lucruri ne aru aduce la unu chaosu în care numai arbitriul și ilegalitatele ar fi totu ce aru mai subsista; înțelegem forte bine că luptele și desordinea ar fi starea normală a unei asemenea situații, și prevedem, fără a vă mai spune e, la ce felu de consecuente amă ajunge.

Așa din aceste cuvinte care vorbesc atât de puternic în favorea opinioniștilor, mai este și textul pozitiv alu Convențiunii, care dice că guvernul nu poate merge cu același buget de cătă duoi ani. Fi-vomă noi atât de mișcă în cătă se nu scim nici a păstra drepturile, ce ni s'a dată prin convențiune, drepturi, pentru cari alte națiuni au luptat atât ca prin ele însile se le dobândescă?

Domnilorū, nu ne mai amintim tristele impregurări din trecut, se ne similiu mai bine a le uita. N'acușă Adunarea că n'a fostă urmată de opinionea publică. E u unul suntu din acela, cari au stăruită mai multă a nu se vota anu bugetele, daru pe suptu mănu amă indemnătu se plătescă contribuționile, dicendu omenilor: dați, și acesta se fie uă incercare. Nu credem, domnilorū, că daca majoritatea aru fi făcută uă propagandă seriösă, tera n'ar fi fostă cu dênsa.

N'apusă d. Președinte alu cabinetului că tóte dificultățile de facă a isvoră din desființarea Comisiunii Centrale. Se 'mi permită d-sa a'i spune că nu împărtășesc astă opinione. Comisiunea Centrală n'a fostă unu mijloc spre a ne înlesni lucrările. Comisiunea Centrală s'a acusată ca și majoritatea astei Camere; lucrările sale, ca, și ale noastre, s'a nimicință. Do vadă e Constituționa. Unde e constituționa comisiunii Centrale? De ce n'o prezenta?

Se urău pentru binele țerei noastre ca conflictele trecute se ne serve de lecțione. Nu mai pucinu sănătățu provocătă, precum amă fostă astă d. Vernescu, suntu nevoie să respunde.

Stăruescă a se menține opinionea majorității ear nu a d-lui Costafor, care e uă teorie inadmisibile în orice parte a lumii.

D. Președinte alu Consiliului. Căndă amă vorbită de bugetul Angliei n'am înțeles a face de cătă uă cîtațiune istorică. In Anglia s'a sorută ca in-

țe de a se lău în cercetare bugetul marinei se se cercetează cestiunea Schleswigului. Acea propunere s'a respinsu. Atâtă amă votu se dică și nimicu mai multu.

Acum, în cestiunea de facă, noi suntem Ministri, cari amă jurat să simă credincioșii Convențiunii. Va veni căndă-va timpul ca convențiunea săia deslușirile ei; va veni momentul căndă opera chiaru a Comisiunii Centrale se va pune în cercetarea d-vostre. Astă-dăi, căndă suntu facă în facă doue puteri de o potrive tară, și căndă suntu chemate a deslega unu conflict, daca ele suntu partașe, e învederă că nu potu a tronța conflictul de cătă ori în favorea ori în desfășoarea uneia din ele; și cine are se judece? . .

O Voce: Convențiunea.

D. Președinte alu Consiliului. Convențiunea, așa este; suntem daru, domnilorū, pentru testul convențiunii, iată ce voim și nol a se păzi și iată ce și păzim; de acea ceremă respectarea textului Convențiunii. Convențiunea nu se pune la votu.

Mai mulți deputați ceră închiderea discuției.

D. Boerescu. Văsă ruga, domnilorū, se nu închideți discuția pentru că s'a interpretat reu aci nu numai cuvintele daru și chiaru intențiuile, s'a disu că aru si scopul politice de a combate sau a susține cutare ideiă, și de acea aru trebui se ne lăsați tuturoră dreptul de ne explica, căci altu-fel ar fi a face unu abus de majoritate ar fi totu ce aru mai subsista; înțelegem forte bine că luptele și desordinea ar fi starea normală a unei asemenea situații, și prevedem, fără a vă mai spune e, la ce felu de consecuente amă ajunge.

D. D. Ghica. Ceră învăntul că se liniștescă preoccupația d-lui Oteleșianu și a altora, care dică se lăsămă a se continua discuția. Acăstă discuție, d-lorū, s'a urmată și anul trecută sedință întregă și potu dice totă sesiunea; vroiu se le urmău și estimpă? Credeți d-vostre că numărul lucrărilor noastre care se află la biurou ne poate îngădui a prelungi discuția, care nu ar fi decătu repetiția celor ce s'a disu pe totă tonurile în anul trecut? E u unul nu suntu nici cumă de părere. Detoria noastră ar fi de a întrebunța altu-fel prețiosul timpu alu ședințelor noastre din acăstă sesiune, și cu totă multămire ce simpă de a asculta pe d. Boerescu, cu totă incredința ce amă că elocința d-lui ii va inspira noue argumente, credem înse că cestiunea este sleită și că în fond argumentarea d-lui se va reduce la ceea ce cu săjietate amă totu audiuțu pînă acumă.

D. Președinte alu Consiliului. Domnilorū, anăcă odată mai nainte de a trece la votu se citește art. 22 din Convențiune:

„Art. 22. Bugetul veniturilor și alu cheltuielor, pregătitu anualu prin îngrijirea Domitorului și supusă Adunării, care 'lău va pute amenda, nu va fi desfășurat decătu după ce va fi votat de dênsa.

„Daca bugetul nu ar fi votat la timpu priinciosu, puterea executivă va împlini serviciile publice conform bugetului anului precedente.“

D. D. Ghica dicea cumă că s'a acusată comisiunea centrală. E u din partea mea viu a o apără, căci o respectă chiaru reposată și ceră se se menție definiția care e în Convențiune, ce nu poate fi supusă la votu, precum a recunoscut-o înșați comisiunea centrală care în proiectul seu de lege art. 5.

Prin urmăre d-lorū, ceră menținerea art. 22, precum l'a menținut și comisiunea centrală, atâtă putemă dice: în cătă pentru simu, simu s'a disu, este claru.

D. Apostoleanu. Astă-dăi, domnilorū, nu avemă a statonici sumă drepturilor ce poate se tragă din art. 22 alu Conven. Camera și Guvernul, dacă adeca Camera aru avă unu dreptu

de refuzare în totalu a bugetelor. Acăstă cestiune constituțională s'a agătă în tóte țerele. Onor. d. Arsaki citésă Prussia, că acolo astăi încă se agită asemenea cestiuni. Se poate, domnilorū, pentru că acolo există unu paragraf în care se dice: Că dările și veniturile țerei continue a se rădica, adică chiaru căndă nu s'a urmată votarea bugetelor, și unu altu paragraf în care se dice: că bugetul statului a veniturilor țărește cheltuielor se statonice se în fiecare anu prin o lege. Cumă vedetă, există în acele doue paragrafe a constituției prusiane §§ 109 și 99 o contradicție pe care în mai multe rânduri Camera Seniorilor, și Guvernul să căută a înătura. Daru înătura n'a urmată tocmai din divergența opinioniștilor asupra consecințelor unu dreptu asolut de refuzare a bugetelor. Din spiritul de prudență negreșită deslegarea cestiunii s'a amănată. — La noi, domnilorū, nu există în Convențiune articole contradictori. — Art. 22 din Conv. său are înțelesul ce voie a da majoritatea comisiunei, sau nu. — În cașul anteu pentru ce amă primi acea redacție; în cașul din urmă amă si noi competență a aduce o schimbare în pactul fundamental. — Si ore n'ar si mai bine, mai prudente, mai dreptu ca astă-dăi căndă după cumă a disu d. Prim-Ministru, nu există unu corp ponderos între puterea executivă și puterea legislativă, se nu atingemă acăstă cestiune, se o lăsămă în intactă viitorului admitantu redacție, testul ortodoxu a convențiunii, fără a supune la votu insuș Convențiunea? E u mențin că nu e bine se atingemă acăstă cestiune și către acumă cu ocazia votării unei legi curățu financiale. — D. D. Ghica, dice însă că voiesce redacția majorității comisiunii pentru ca guvernul se nu mai poate face ca în anul trecut se mărgă fără bugete votate de Adunare. Causa însă a mergerei sale înainte n'a fostă lipsă de redacție ce se dă astă-dăi art. 22 din Convențiune, ci spiritul națiunei. Prin felul cumă d-sa a apărată acăstă lucrare a majorității comisiunii, aducindu-ne înainte discuție din anul trecut, imi va permite a dice că acăstă nu poate fi de cătă erăsă o caușă de luptă. Noi vomă înse înainte de totă legalitatea, de acea mărtinim redacția din textul Convențiunii, fiind că astă-dăi nu este și nici poate fi vorbi de facerea unei constituționi, ci a unei simple legi financiare ea însăși supusă măne la noii prefaceri.

Se suspende sedința 10 minute.

Se redeschide sedința.

D. A. G. Golescu. D-nilorū, înțelegă Guvernul monarchic absoluto subtul alu căruil regim unu omu este totul; elu eugelă, elu lucrădă, elu hotărască tóte cestiunile căte privesc la interesele cele mai vitale ale națiunii. Nimicu mai simplu de cătă acestu sistem. Elu poate să și găsească justificarea lui în imprejurări și ocasiuni.

Suptu unu asemenea regimă putemă întrebunțea vorbele vestite ale unui rege vestit „Statul suntu eșu“ O persoană este care încarnă Statul în sine.

Suptu unu asemenea regimă, d-lorū, Guvernul, faptele sale, plătescă căto plătesc persoana, căto plătesc Șeful Statului; o fi unu omu de geniu, pote să facă fericirea națiunii, n'o fi unu omu la înălțimea poziției sale, nu va face fericirea națiunii sale. Acăstă este lecționa care o putemă trage din istoria tutelor Statelor, atâtă antică cătă și moderă.

Nenorocirea la care suntu espuse națiunile suptu unu asemenea regimă a datu, precumă sciști, locu la alte sisteme de guverne, unde se ține uă sămă ore-care, mai multă sau mai puțină, de opinionea generală.

Geniulă Engleză a creată, în

timurile moderne, acelă mecanismă constituțională, care pune în necesitate pe Capul Statului de a conforma tóte lucrările, căte privesc la interesele cele mai esențiale ale națiunii cu opinionea generală. Acelă sistemă, d-nilorū, îl cunoștești tu; este guvernul parlamentar, s'a numită guvernul parlamentar.

Mijlocul d'a sili pe monarcă așa conforma lucrările și otările sale cu opinionea generală, a căuta sancțiunea tutelor faptele guvernului, său în adesiunea generală a națiunii; acelă mecanismă e care se chiamă guvern constituțional, guvern parlamentar.

Care e, d-nilorū, mijlocul celu mai puternic alu acelui guvern, pentru a ajunge la scopul dorit? Scăbină că ieșea parte la elaborarea legilor. Acăstă este multă, pentru că legile regulă tóte lucrările și faptele guvernului. Acăstă este multă, înse nu de multă, guvern care nu așa conformă lucrările lor, faptele lor, cu ceea ce prescrie legile.

Mijlocul celu mai eficace, și singularu mijlocu eficace pentru a aduce pe monarcă la necesitatea d'a ieșea sămă de opinionea generală, la necesitatea d'a alerga la adesiunea generală a națiunii pentru sancționarea faptelor sale, este votarea budgetelor și altu niciu.

Aceasta guvernului reprezentativ e că reprezentăna națiunii și numai reprezentăna națiunii acordă guvernului mijlocul material, mijlocul bănescu d'a subsista.

Suntu unii din domni deputați cari au obiectul la acăstă doctrină constituțională că votul budgetului nu e uă cestiune ministeriale, pentru că reprezentăna națiunale acordă celu mijlocu unu ministeru și după închiderea sesiunii vine altu ministeru cu idei opuse și se servește cu mijlocle care s'a votat pentru ministrul care s'a retrasă.

D-nilorū, n'ăsă voi să combată acăstă opinione. E u unul n'ăsă primi uă asemenea impregurare ca unu casu care s'ar putea întembla, nu potu să primești că posibilitate măcară, ca monarcul să alergă la asemenea expediente de mai multe ori ca să pue la lucrare uă politică care n'ar fi conformă cu opinionea generală, cu consumplimantul generale.

O voce. Prusia!

Nu potu primi că posibilită o asemenea presupunere ca monarcul să a alergă la asemenea expediente de mai multe ori ca să pună în lucrare o politică care n'ar fi conformă cu opinionea generală, cu consumplimantul general.

Ca să nu mai întrebunțește vorba de monarcă, me vești era să întrebunțește pe acea de sistemă, căci suntem subu unu regim constituțional. Sistemă dărău care ară alergă la asemenea expediente ară fi blamabilă, o sistemă care ară înșela pe națiune, care nici se poate presupune căndă e vorba de sistemă său de monarcă. Așadar, dacă nu potu primi acăstă ideiă, acăstă posibilitate, trebuie să acordăm că înțelegerea se afă înșa precumă o credem că se afă și între noi, și acea înțelegere va împinge, va deoareta alminterles mărgu lucrurilor. Cindu unu monarcă ar avea o sistemă care ară merge în contra cu dorințele națiunii, acelă monarcă ară fi pusă în</p

poziție de a renunța la acelui sistem, căci nărū pută să se jocă unu și mănușă indelungată cu răbdarea națiunii. Aceasta spore respunsul la observațiunile care amă audiu să cindu-se despre casul Prusiei. Acelui casu nu se pote intima de mai multă de două și trei ori. Este o nenorocire care cred că nu se va intima la noi; și tocmai că nu se intima trebue să alergăm la acestu sistem de guvernă reprezentativă cu toate ruagile lui; trebuie să alergăm la dinsul celu mai eficace spre a nu păsi înainte cu unu sistem ce națiunea socrate greșit.

D-lor, ori voimă guvernului constituțională să nu. Dacă îl voimă, trebuie aplicat cu toate ruagile lui, căci a avut unu guvernă sănătă constituțională și a avut în facia noastră unu guvernă care nu s-ar conforma cu legile ce amă votă, și aceasta fără ca să avemă noi posibilitatea de ală indupla să-ști schimbă politica sa greșită prin refuzul bugetului, aceasta ară ecivala nu cu unu guvernă reprezentativă: aceasta ară fi mai reu de cătă guvernului monarhic absolut, care pără respondere tuturor faptelor săle. Acelui guvernă nu se pote califica atunci de cătă guvernului bunului placu. Cred că nimenei nu vrea să aducă în patria noastră lucrurile pînă acolo, cred că nici unul din d-vostre nu dorește unu guvernă care să-ști bată jocu de națiune și de instituțiunile țerei, — și me ertă, domnilor, nu vorbesc în termen demagogic; înțelegu de instituțiunile de libertăți publice și constituționale, — să-ști bată jocu dă națiune și să dică cumă ni s-a mai disu: Cine suntei d-vostre de me întrebă de unde viu și dacă amă increderea d-vostre? Si aceasta poziție, d-lor, să se perpetue două-deci și trei-deci de ani, cumă o cere d. Costaforu? Aceasta vede că nărū fi de cătă guvernului bunului placu, înse fără aceea respondere grozavă ce o are unu guvernă absolut și care l servă de fru.

Pentru aceste cuvinte dară, domnilor, cred că e prudente — prudente, dică — ca să înțelegem o dată că în patria noastră nu este mijlocu de a asigura libertățile acordate de Convenționea din Paris, dacă nu le vom conserva prin aceasta astiomă constituțională. Ori să renunțăm la acele libertăți, ori aceasta e singurul mijlocu prin care să le putem asigura. Aci veju e totă cestinea. Voită să chezașuți libertățile constituționale, vă placu? Trebuie să sănctionăm acelui astiomă elu guvernului constituțional, trebuie să o facem francu. Isto voită? Să declare eră și francu acei cari n-o vor.

Socratecă nu mai amă nimicu de adăogat ca să facă să se înțelegă cătă de gravu, cătă de primejdiosu ar fi pentru noi, — in facia contestațiunilor cite să produșu în aceasta Adunare — să nu introducemu în legea financiară acestu articol care este chiia mecanismului constituțional (aprobați).

Pentru noi mai cu semă care nu avemă inițiativa, (mai multe votă: avemă). Nu avemă inițiativa parlamentară de care se bucură alte națiuni, ci trebuie se venimă să amendămă measurele care ni se propune din inițiativa guvernului; noi nu avemă alte mijloce de a scăpa țera de unu adeverat cataclismu, de cătă acela care ni se infișiază în minutul acesta, de a vota art. de față. Dică cataclismu d-lor, căci de și nu amă primu mai adeseori posibilitatea unu guvernă care s-ar pune în luptă, facișă cu opiniunea generală națiunii, și aceasta cu altă persistență, în cătă se provoche, acea nenorocire care se întâmplă în ori ce țera, cindu representanții națiunii vine și declară că, nu voiesc se acorde mijlocele de a mai continua acelui ministeru și îl refuză bu-

getul; de și dică că nu priimesc posibilitatea unei situațiunii care să provoche o asemenea mesură din partea reprezentanții naționale, dară căndu aceasta situație s-ar ivi, refuzul bugetului este o tristă mesură care devine ultima rațiune în materii de guvernă reprezentativă; negrescă că aceasta ar fi uă calamitate pentru noi; dară tocmai pentru a preveni aceasta calamitate trebuie se voimă ca sistemul să fie înștiințiatu într-unu modu pozitiv de cataclismul la care se espune și elu și la care espune și pe națiune. Aci e, d-lor, avantajul celu mare, care-lu vădă în primirea acestu articolu. Daca veți refusa de a primi acestu articolu, se voră găsi omeni cari cu bună credință, voră socotă că potu se urmează, și se urmează cumă a susținut d. Costaforu, într-unu numeru mare de ani, o'numu sistemă politică, care ară fi desaprobată de generalitatea națiunii. În vreme ce fiindu incință de posibilitatea acelui cataclismu, socratecă că nici unu ministeru nu va avea curajul care-lu a năvătu în anul trecutu ministerul țerei noastre ca se urmese a împlini imposite care nu erau votate.

D. N. Crețulescu. Ceru cuvintul.

D. A. G. Golescu. Rogă pe onor. d. N. Crețulescu, se nu creșă că amă venită aci cu intenționu de a ataca persoane, ci numai de a spune fapte. Dică dară, și amă mai disu: — Unu ministeru pote se fie retacită, dară de bună credință — cumă socratecă că va fi fostă d-lu, pentru onoreea d-sale — de bună credință se împlinescă banii, se împlinescă imposite care său refuzată de reprezentanții națiunii. Aceasta nu va mai fi posibilă, d-lor, căndu vomă vota acestu art. căci atunci căndu veți decresa refuzarea impositelor, — puteți să suntei că acelui imposită va putea fi refuzată, și nici unu ministeru nu va avea curajul de a alerga la acea prăpastie. (Aplause prelungite).

Se cere închiderea discuțiunii.

D. Boerescu. Ori să prelungită adineo-orl seriosu discuțiunea, sau nu; — astă voiescă se stă? D-v. ati auști după prelungirea discuțiunei, numai unu oratoru pentru, acumă înse trebuie se lăsa și pe acel cari voră se vorbescă contra.

Se pune la votă închiderea discuțiunei și se respinge.

D. Prijbenu. Avându cuvintul înaintea d-lui Boerescu, cedă rindul meu d-sale.

D-nu Boerescu. Multămesc d-lui Prijbenu că-mi a dată rindul d-sale. D-lor, eu cred că discuțiunea a esită din terămul ei celu adeverat, și e forte reu căndu discuțiunile esu din terămul adeverat, pentru că ajungemă a nu ne mai înțelege și nu mai scimă ce avemă a desbate. Ati veți, d-lor, cumă s-a pusă la începută cestinea de către comitetul. Ea s-a pusă prea simplu, și vorbită mai mulți oratori, și amă vorbită și e; dară îmi pare reu ca altă dată a cestei desbateri o altă direcțune. Așa d. Dim. Ghica, a vorbită de constituțune, de perdeerea libertăților și altele, și d-lui Golescu care ne a pusă înainte teoriu forte savante, — care ne a făcut teoriu de constituționalismu, a venită apoi a ne vorbi de cataclismu și nu stă daca a vorbită și de cutremur; — a făcută alusiu destule și nu stă la cine se raportă; guvernul trebuie se le fi simțită mai bine, și este treabă sa de a responde. De aceea vă rogă, d-lor, se nu se impingă discuțiunea pe acestu terămu, și nici să se interprete intenționu, — căci aci nu e vorba de pluri și intenționu; aci e vorba de două moduri de redacțune a unui articolu; de acelui propus de majoritatea și de acelui susținută de minoritatea comisiunii noastre. Cestinea dară, cumă vedești, e susceptibile de interpretare, de discuțiune, și prin urmare să ne fi și noă permisă a avea opiniunea noastră, convicțiunea noastră sinceră, fără ca pentru aceasta să ne gratulați cu acelă prepuzeră de intenționu ascunsă, de inimicul libertăților publice și ai regimului parlamentar; fiind că, domnilor, daca amă intra și noi pe acestu

terămu de idei abstracte, în această sistemă de bănzile, vămă putea dovedi că suntei forte slabă spre a susține o asemenea luptă. Noi discutău aci o cestine de principiu în care trebuie să facem abstractiune de personalitate și căndu susținem o opinie trebuie să credem că acea opinie este convicțiunea noastră sinceră, dupe cumă totu astfelu suntem datori a crede și noi despre cei ce susțină opinie contrară; convicțiunea dară e totu atât de respectabile și de o parte cătă de cealaltă.

Acestu art., d-lor, e supusă discuțiunei; și ni s'a disu că se află în constituțiunile altor state, însă eșu nu sciu se existe; cu toate că nu m'amă ocupat cu istoria constituțiunilor ca se vedem do ce nu e acestu articulă în constituțiuni, dară în cele mai multe constituțiuni nu se află acestu articlu. Cu toate acestea nu vomă dice că acele State nu au regime constituționalu, și că acolo e guvernă absolută.

De unde vine acestu art. eșu nu sciu, cea ce vă potu asigura, d-lor, este că elu presupune o anomalie și nu e bine se prevedemă asemenea anomalie într-o lege. D. Vernescu vă demonstră destulă de bine înșicacitatea lui și n'amă se mai adaogă de că o singură observațiune pe care a scăpată d-lui din vedere asupra acestu art. astu-felă redactată. Știșă cătă ană poate se mărgă unu guvernă cu bugetul? Trei ani. În anul 1864, se votăsă bugetul pentru 65, îndată înă după votarea bugetului vine unu ministeru în care Adunarea n'are incredere — presupunândă, stare anormală — acelui ministeru nu capătă altu bugetu, înse elu pote se mărgă cu bugetul ce găsesce votată pe 1864, pote se mărgă în 1865 cu bugetul ce s'a votată în 1864, și apoi mai merge încă unu ană chiară dupe articolul d-vostre, cu unu bugetu nevotat.

Vedești dară, că acea stare anormală se pote perpetua trei ani și trei ani este o durată forte lungă pentru o stare anormală. Cumă dară credem d-vostre că acesta este unu remediu radicale la reele de care vă temești care le prevedești? Potu fiel remediu deră nu acesta, căci căndu țera va merge trei ani fără bugete puteți se vă închipui cătă suferă financele el? Cea ce mă preocupează pe mine este că în fie-care ană se fie bugetele votate. De ce autorizați d-vostre acesta stare de lucru? Pote, d-lor, nu este de mirare, că aceasta așa făcută motivul că se nu se prevedă o asemenea disposiție în alte constituțiuni. Acolo s'a căutău alte garanții care rezultă din natura regimului constituționalu, earu acesta. Aceasta nu este unu mijlocu de a evita unu reu la care ajungemă prin acestu art. chiară. De acea dică că este mai bine se ne ținemă curață de testul Convenționel și se nu prevedemă niște anomalii pe care voindă a le vindeca se nu facemă altu de cătă se le mărimă, pentru că le dașă mijlocul de a se perpetua. Pentru aceste cuvinte simple art. astu-felă redactată de majoritate nu responde la scopul și la remediale la care voiști se ajungești, și, d-lor, socrată de datoria a nu responde la toate alusioane care s'a făcută, pentru că sciu că nu se reportă la nimeni.

Se pune la votă închiderea discuțiunei și se primește. Se pune la votă opiniunea minorității și se respinge, și apoi opiniunea majorității care se priimește.

D. Generalu I. Florescu. D-lor, n'asă fi luată cuvintul daca n'asă avea convicțiunea că cele ce amă se citescu, interesă fitorul discuțiunilor noastre. Facu așa de pucină casu de acel care vină și pună discuțiunile pe terămul personalu, de acel care vine de mă atacă pe mine, fără de a le fi dată unu motivu pentru aceasta, în cătă nu cred că merită a le responde. Nu voiști ostene Camera cu asemenei cestinii; o respectă destul și stă că dorință este ca și a mea ca în acestu an care trebuie se fi că celu mai mănosu în lucrără, se nu venimă se sacrifică unul la administrație sa din Ministerul d-lui Crețulescu, și altul la opinioanele săle, căndu amă pronunciată aceste vorbe: așă bate jocu de libertățile publice. Dumnelelor m'au înțelesu reu, să eșu m'amă esprimată reu. N'amă deprinderea a ataca persoane, mai cu seamă așa de gravu. Cea ce amă disu eșu privescă la vă simplă ipoteză ce mi s'a pusă în camera de alătură. Mi s'a disu: pentru ce susținemă acestu articolu, fiind că n'avemă posibilitate a îndatora pe sistemul se ne dea guvernul ce ne place, și s'a întrebună cătă chieru expresiunea: guvernul de

cumă amă mai disu ale parlamentarismului și se nu-i lasă de a degenera cestinile. În adevăr, mă adresemă la dreptatea d-vostre și vă întrebă n'asă fi eșu acumă în dreptu ca deputat, ca membru alu fostului cabinetu se viu se respondă la toate cătă s'a disu aci, aci unde s'a vorbită și s'a servită unu de expresiuni așa de pucină cuviniciose că Ministerul precedentul și a bătută jocu de libertățile publice, de reprezentanține naționale? Dară n'ar fi bine se ve dovedescu, d-lor, că nu Ministerul trecută și a bătută jocu de libertăță, nici de minoritatea, nici de majoritatea Camerei, care pote ea singură a fostă victimă unor ambicioși. Tota lumea slie luptele din anul trecută și în una din ședințele trecute să insușă amă lăsată cuvintul și amă deplorată situația de atunci. El bine, d-lor, cumă s'a disu că sanctiunea unu art. alu legiuirei noastre, care este așa de positivu, nu trebuie se părușă atât de mari discuțiuni cu atâtă mai multă cu cătă, cumă vă disu d-lui Boerescu nu esiste nici într-o altă lege financiară, nici într-o altă țeară, care a fostă mai prudentă, n'ă voită se facă resbōie de tendință. El bine! noi ce facem? Tocmai ceea ce se dice într-un limbaj popular: ca la noi la nimenea.

Amă lăsată cuvintul ca se nu revenimă din nou asupra trecutului căci ce s'ařu înțembla, căndu eșu așă uza de undu dreptu legitimu de a ve spune ce s'a petrecută în anul trecută, cănd văsă aduce aminte scene de acele care văr dăvodi cine suntă acelă cari au entesău de a compromite libertățile constituționale, căndu văsă aduce aminte ce s'a petrecută în facia tronul în palatul Domnescu... (interviu) Dară d-lor, nu o facă, pentru că nici protivnicil săi, nici eșu nu îngăduimă pe nimine. Țera va judeca!

D. G. Costaforu. Așă rugă pe d. Golescu se bine-voiescă a'mi face grăsu, căndu se exprime asupra opinioanelor mele, s'atribue limbagiu lui său maniera ce se cere a s'atribui în privința convicțiunilor celoră-lăși. În acăstă Cameră putem să în luptă de idei; acăstă însoță nu se autorisă a ne atribui altoră intenționu role. D. Golescu săcendu alusione la cuvintele mele: că de nu se va vota bugetul, guvernul pote merge mai multă ană cu același bugetu, așă disu: va merge 30 de ani fără bugetu, așă cumă dorescă d-nu Costaforu. Eșu n'amă disu că dorescă că țera se mărgă 30 de ani fără bugetu, ei că se părea merge mai multă ană cu același bugetu de nu se va vota.

D. Preș. alu Consiliului. Domnilor așă veđută atitudinea ministerului în discuțiunea de facă. Elu s'a mărginuit numai a cere respectarea Convenției, pe care a jurați se opădescă și Cameră va vota cumă va socrati. În discuțiune d. Golescu a întrebuită cuvintul de monarcu. D-sa singură, veđendu că e unu ce neconstituționale a bine-voită a preface acelă cuvintul în sistem. Această cuvintă a dată ocazie d. Florescu a cita unul din faptele anului trecută, care a fostă fără bugetu, așă disu: va merge 30 de ani fără bugetu, așă cumă dorescă d-nu Costaforu. Eșu n'amă disu că dorescă că țera se mărgă 30 de ani fără bugetu, ei că se părea merge mai multă ană cu același bugetu de nu se va vota.

D. Preș. alu Consiliului. Domnilor așă veđută atitudinea ministerului în discuțiunea de facă. Elu s'a mărginuit numai a cere respectarea Convenției, pe care a jurați se opădescă și Cameră va vota cumă va socrati. În discuțiune d. Golescu a întrebuită cuvintul de monarcu. D-sa singură, veđendu că e unu ce neconstituționale a bine-voită a preface acelă cuvintul în sistem. Această cuvintă a dată ocazie d. Florescu a cita unul din faptele anului trecută, care a fostă fără bugetu, așă disu: va merge 30 de ani fără bugetu, așă cumă dorescă d-nu Costaforu. Eșu n'amă disu că dorescă că țera se mărgă 30 de ani fără bugetu, ei că se părea merge mai multă ană cu același bugetu de nu se va vota.

D. Preș. alu Consiliului. Domnilor așă veđută atitudinea ministerului în discuțiunea de facă. Elu s'a mărginuit numai a cere respectarea Convenției, pe care a jurați se opădescă și Cameră va vota cumă va socrati. În discuțiune d. Golescu a întrebuită cuvintul de monarcu. D-sa singură, veđendu că e unu ce neconstituționale a bine-voită a preface acelă cuvintul în sistem. Această cuvintă a dată ocazie d. Florescu a cita unul din faptele anului trecută, care a fostă fără bugetu, așă disu: va merge 30 de ani fără bugetu, așă cumă dorescă d-nu Costaforu. Eșu n'amă disu că dorescă că țera se mărgă 30 de ani fără bugetu, ei că se părea merge mai multă ană cu același bugetu de nu se va vota.

D. Generalu I. Florescu. D-lor, n'asă fi luată cuvintul daca n'asă avea convicțiunea că cele ce amă se citescu, interesă fitorul discuțiunilor noastre. Facu așa de pucină casu de acel care vină și pună discuțiunile pe terămul personalu, de acel care viene de mă atacă pe mine, fără de a le fi dată unu motivu pentru aceasta, în cătă nu cred că merită a le responde. Nu voiști ostene Camera cu asemenei cestinii; o respectă destul și stă că dorință este ca și a mea ca în acestu an care trebuie se fi că celu mai mănosu în lucrără, se nu venimă se sacrifică unul la administrație sa din Ministerul d-lui Crețulescu, și altul la opinioanele săle, căndu amă pronunciată aceste vorbe: așă bate jocu de libertățile publice. Dumnelelor m'au înțelesu reu, să eșu m'amă esprimată reu. N'amă deprinderea a ataca persoane, mai cu seamă așa de gravu. Cea ce amă disu eșu privescă la vă simplă ipoteză ce mi s'a pusă în camera de alătură. Mi s'a disu: pentru ce susținemă acestu articolu, fiind că n'avemă posibilitate a îndatora pe sistemul se ne dea guvernul ce ne place, și s'a întrebună cătă chieru expresiunea: guvernul de

vară, și căndu s'ar înțembla acesta, mă intrebă ce a face cu mesura d-tale? Eșu mai anteu n'ar amă admisă nici cumă posibilitatea unui asemenea casu, și amă respunsu că de se va ivi, și se va repeta de mai multe ori ară fi că sistemul își bate jocu de libertățile constituționale. Vedești dară că nu m'amă pusă în poziție de necuvintă nici chiaru în facia unor opiniu gratuite, care tindea a ne dovedi zădărcia articulului ce voimă se votăm; cu atâtă mai pucină mi-a intrat în minte a dice că guvernul trecută și a bătută jocu de libertățile publice și că opiniunea d-lui Costaforu ară ecivala cu a'ștă bătută jocu de aceste libertăți.

Suntă deprinsă a respecta opinioane publice,

